

DOLICZYĆ (2) *vb pf*

inf doliczyć (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVII w.

1. Dodać, przydać, dołożyć; tu: o pieniądzach [komu] (1) :

Szereg: »doliczyć i dosypać« (1): kthorem [rzecznikom i prokuratorom] onę fwą rzecz mocno wręce dáye/ którą áby wygráli nie żáluye im doliczyć y dośypác GliczKsiąż N3v.

2. Dokończyć liczenia; explere numerum alicuius rei Cn (1) :

Przen (1) :

Zwrot: »dni [czyich] doliczyć« = doprowadzić do końca ludzkie życie, dać umrzeć (1): [Boże] Profzę/ w pokoju rácz dni mych doliczyć/ Przytym/ do wieczney chwały/ drogi życzyć. GrabowSet I.

Synonimy: 1. dodać, dołożyć.

Formacje pochodne cf LICZYĆ.

Cf DOLICZENIE, DOLICZONY